

[Heick.]

efter vi vil undlade at stemme for ændringsforslagets første stykke, ændringen til paragraffens 1., 3. og 4. stykke.

I ændringsforslaget til lovens § 3 foreslås renten for grundforbedringslån ansat til 6 pct. Vor tilslutning til dette ændringsforslag ligger fuldstændig på linje med vort syn på statsfinansiering og finansiering gennem de kanaler, som erhvervslivet normalt betjener sig af, banker og sparekasser. Det er vor principielle stilling.

Vi har oplevet nogle år, hvor staten af hensyn til sin almindelige politik har måttet foretage en såkaldt kreditstramning; det var således nødvendigt under den forrige regering for at redde Danmarks økonomi. Det er derfor også rigtigt, hvad den ærede ordfører for socialdemokratiet gør opmærksom på, at finansministeren i den forrige regering har ført en stram politik på det område, vi her behandler. Vi har ofte som enkeltmedlemmer, valgt ude i landdistrikterne, måttet gå til finansministeriet og henstille, at man i tilfælde af ejendoms-overdragelse førte en lempelig politik med hensyn til opsigelse af grundforbedringslån, men det er et almindeligt indtryk, at finansministeriets stilling over for den slags lån, altså statslån — det gælder Marshall-lånene, og det gælder lånene her til grundforbedringsarbejder — at man har ført en hårdere og hårdere politik, og det er vel i og for sig forståeligt, når man samtidig har måttet føre en hårdere og hårdere kreditstramningspolitik. Dette er grunden til, at mit parti for nogen tid siden var med til at stille forslag om en ændring på dette område, et forslag, der er til behandling i et andet udvalg her i foletinget for tiden; men til trods herfor har man fra finansministeriets embedsmænds side fortsat den hårde politik.

Jeg kan til belysning heraf nævne en henvendelse, som jeg står med her, fra foreningen Landeværnet i Sønderjylland. Landeværnet har til opgave at hjælpe svage købere i grænselandet, købere, som normalt ikke kan præstere den udbetaling, som er nødvendig for at kunne overtage en bedrift. I dette tilfælde har Landeværnet formidlet et køb for en ung landmand, og i den pågældende ejendom stod et grundforbedringslån på 1 500 kr. I en sådan situation skulle man

på forhånd forvente finansministeriets forståelse, men det hedder her i brevet af 21. januar 1957, at man ikke kan imødekomme det ansøgte, men at man må kræve lånet indfriet til betaling ved det stedfundne ejerskifte.

Når man går så hårdt frem, må man forstå, at vi i det udvalg, der er nedsat, og hvor der har været lejlighed til at drøfte spørgsmålet, har sagt, at man her fører hensynet til statens økonomi så hårdhændet igennem, at det går ud over grene af erhvervslivet; det er også derfor, vi har lagt pres på den højtærede finansminister, og vi vil mene, det er det rigtige sted at lægge presset. Vi skælder jævnlig ud over finansministeriets embedsmænd, men selvfølgelig må embedsmændene i en demokratisk stat handle efter direktiver fra den til enhver tid siddende regering, og det har man vel også gjort i dette tilfælde. Vi hilser med tilfredshed, at det nu er nedfældet i betænkningen, at der skal føres en lempeligere politik på dette område.

Med hensyn til det, man med rette kan kalde lovforslagets hovedbestemmelse: hævnning af tilskudsprocenten fra $33\frac{1}{3}$ til 50, har vi ført nogle forhandlinger i udvalget. Jeg har her fremført ønske om at få undersøgt mulighederne for at ændre administrationen, således at vi tog hele udgiftsbeløbet til grundforbedringen med og så eventuelt nøjedes med en mindre tilskudsprocent. Jeg har bøjet mig for det argument, at der ikke har været tid til at gå i detaljer, og jeg vil også bøje mig for den højtærede landbrugsministers ønske om at få loven hurtigt gennemført, idet det er klart, at alene en diskussion om loven her har standset grundforbedringsarbejderne landet over.

Vort hovedsynspunkt i den almindelige politik går ud på, at vi må have statens udgiftskonto sat ned og tilskudspolitikken afviklet, og den ærede ordfører for socialdemokratiet bemærkede, at vort partis formand har udtalt dette. Det er også den linje, vi søger at gennemføre her i tinget. Så sent som i indeværende uge har vi haft det problem til debat, og vi mener, at erhvervslivet i Danmark har sådanne vilkår, at enhver mulighed for at nedsætte statens udgifter skal udnyttes.

På den anden side er vi også klar over, at det ikke alene er statens udgifter, det